

ZATERDAG 10 MAART 2018

KENNERSTIPS

2X

GUY VAN
VLIET
MUSICALAnn Van den Broeck
krijgt carte blanche

MA 12/03 | RODE ZAAL FAKKELTHEATER
| WWW.FAKKELTHEATER.BE

Tijdens *Chansons Charmantes* knoopt het Fakkeltheater opnieuw aan met de vroegere traditie van de maandagavonden in het Theatercafé. De intieme concerten vormen een unieke ervaring voor publiek en artiest. Nu maandag krijgt musicalster Ann Van den Broeck carte blanche. Ze mag zelf een programma samenstellen, en deed dat met rasmuzikant Eric Melaerts, die haar ook zal begeleiden. Worden het covers of eigen nummers? Of sluipt er toch ook wat musical in de avond? Maandag ontdekt u het.

FOTO BELGA

FRANK
HEIRMAN
EXPOFranck, een straffe
familie verzamelaars

TOT DI 08/05 | MUSEUM DE REEDE |
WWW.MUSEUM-DEREDE.COM

Geen kunst zonder verzamelaars. Die wet geldt al sinds de Renaissance. De familie Franck drukte haar stempel op het culturele leven in de eerste helft van de twintigste eeuw in Antwerpen door artiesten als James Ensor, Rik Wouters en Jacob Smits, maar ook Walter Vaes en Eugeen Van Mieghem te steunen. In het jonge Antwerpse Museum De Reede, een privé-initiatief van verzamelaar Harry Rutten die zich specialiseerde in grafiek van Munch, Goya en Rops, wordt het verhaal van de familie Franck verteld aan de hand van haar collectie grafiek én tekeningen.

Geïntrigeerde maskers, Ensor, 1904.
FOTO DE REEDE

Hoofdrospelers
'Tytgat Chocolat'
samen op de
planken

Jan Goris en Jelle Palmaerts van *Tytgat Chocolat* (foto onder) naar *De Wereld*: "Theater is een beetje moeilijker omdat je een scène niet opnieuw kan doen."
FOTO'S BERT DE DEKEN, VRT

Stap trekt De Wereld in

DE WERELD DO 15/03 | THEATER STAP (PREMIÈRE) | TURNHOUT | WWW.THEATERSTAP.BE

Tv-kijkend Vlaanderen smulde afgelopen najaar van *Tytgat Chocolat*. Twee hoofdrospelers uit de Eén-serie duiken nu weer het theater in. Acteurs Jan Goris en Jelle Palmaerts van Theater Stap spelen met hun beperking, en met al hun talent.

"Interviews zijn plezant. Vraag maar, ik ben niet zenuwachtig", steekt Jan Goris (bijna 50) uit Beerse van wal. De boomlange Jan is een ancien bij Theater Stap, het gezelschap dat werkt met acteurs met een mentale beperking. "Voor een voorstelling ben ik niet zenuwachtig, omdat ik de toeschouwers niet zie binnenkomen. De regisseur zegt dat we moeten denken dat er een muur staat tussen het podium en het publiek, dan ben je minder nerveus."

Jelle Palmaerts (31) uit Kasterlee stapt de babbelbox van de Turnhoutse theaterwerkplaats binnen. "Ik speel een kritische journalist. Reporters moeten de waarheid schrijven, van nonsens word ik kwaad. Net zoals Jan heb ik geen last meer van zenuwen. Ik zeg tegen mezelf altijd: rustig Jelle, alles komt goed. En zo is het ook."

Jan: "Het verhaal van *De Wereld* begint bij Jerom. Hij zit op een bank, maar plots staat hij recht en trekt hij de wereld in. Hij ontmoet fascinerende mensen, zoals Haja, een rol van Hazina Kenis. Ze speelt voor het eerst mee, en doet dat keigoed. Zelf speel ik een dubbelrol, de kale man en de lieve oom van Haja. De tekst is van Paul Verrept en de voorstelling is ons verhaal, alle spelers herkennen zichzelf hierin."

Regisseur Frank Dierens komt tussen: "Van de oorspronkelijke tekst blijft een derde over. Het verhaal is gegroeid vanuit improvisaties met de acteurs." "Elke acteur beschikt over haar of zijn eigenheid. Samen zoeken we naar hun talenten", pikt collega-regisseur Luc Nuyens in.

Jelle, je ziet er anders uit dan in *Tytgat Chocolat*.

Jelle: In de reeks is mijn haar geblondeerd en is mijn huid bruin. Toen ik mezelf op te-

levisie zag, dacht ik: amai, schone gast. Dat is waar, hé! (lacht)

Het grote publiek kent jullie als Jasper Vloemans en Spijker uit *Tytgat Chocolat*. Zijn jullie beroemd in Vlaanderen?

Jan: Af en toe zijn er mensen die mij herkennen. Onlangs nog sprak iemand mij aan voor een selfie. Ge doet maar, zeg ik dan. Ik vind dat niet erg, dat hoort erbij. Ik ga niet zweven. Ik geef graag handtekeningen, maar niet op een bloot bovenlijf. Daar trek ik mijn grens.

Jelle: *Tytgat Chocolat* is opgenomen in 2015 en vorig jaar uitgezonden. De acteurs zijn toffe gasten. Tijdens de opnames ontstond een band. We moesten wel Marc Van Eeghem afgeven. Hij is dood, en dat is spijtig. Marc was een lieve acteur, die altijd grapjes maakte.

Jan: In een van de eerste scènes moest ik Jelle tegen de muur plakken. We deden onze stunts zelf (lacht). Maar het was niet voor echt, Jelle en ik zijn keigoede vrienden.

Jullie repeteren van 's morgens tot 's avonds.

Jelle: Wij zijn beroepsacteurs. De weken voor een toneelstuk repeteren wij elke dag, keiplezant.

Jan: We trekken met *De Wereld* op tournee. Gezellig eropuit met ons busje. Samen eten, maar de kleedkamers zijn wel apart. We kijken uit naar de voorstelling in de Bourla in Antwerpen, zo'n schone zaal!

Wat is het verschil tussen theater en televisie?

Jan: In de zaal moeten we groter spelen en luider spreken. Theater is een beetje moeilijker omdat je een scène niet opnieuw kan doen. Het moet er 'boenk' op zijn.

Jelle: En de Luc durft streng zijn. "Opnieuw doen, en nog eens", zegt hij dan. Hij is nooit boos, hij wil alleen dat het goed is. Dat willen we allemaal, dus het is niet erg om iets te herhalen.

Kijken jullie naar *Down the Road*, waarin Dieter Coppens een roadtrip maakt met mensen met Down?

Jan: Ik heb het opgenomen, want ik wil zeker kijken. Ik heb geen Down, maar mag ik iets zeggen? Iedereen is anders en heeft zijn eigen gebreken. Ik, gij, iedereen. Waar ik niet tegen kan, is dat iemand zegt: mensen met het syndroom van Down kunnen niets. Dat laat ik nooit zeggen, dan word ik kwaad.

Jelle: Merci Jan. We zijn misschien een beetje speciaal, maar wij kunnen alles. Eigenlijk zijn er geen verschillen tussen de mensen. Alleen dat iedereen anders is. Ik deed voor *Tytgat Chocolat* een roadtrip langs Nederland, Duitsland, Oostenrijk, Slovenië, Kroatië en Kosovo. We zagen niet veel van die landen, want we moesten keihard werken. We waren onderweg met een groep van 35 acteurs, vier vrachtwagens en een mobilhome. Doodmoe was ik toen ik thuiskwam. Maar het was tof, ge komt eens ergens. En op het Filmfestival van Cannes stond ik op de rode loper.

Van de rode loper in Cannes naar het podium in Turnhout, het is een kleine stap.

Jelle: Ik ga in de eerste plaats genieten van deze voorstelling. Ik ben heel trots op *De Wereld*, dit is iets wat ik maak met mijn vrienden. Theater Stap, dat zijn allemaal vrienden.

STEFAN LAENEN